

SUOMEN KEHITYSPOLITIikka 2016 – KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA

*Millä tavoin
selonteko uudistaa
Suomen
kehityspolitiikkaa?*

Suomen kehityspolitiikka vastaa maailman ja Suomen tilanteeseen

aiempaa paremmin. Selonteossa otetaan huomioon ajankohtainen tilanne kehitysmaissa, YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030:n tavoitteet, sitova ilmastopimetus, pakolaistilanne sekä Suomen käytettävissä olevat resurssit.

Yhä enemmän voimavaroja kohdennetaan vähiten kehittyneisiin ja hauraisiin valtioihin sekä pakolaisuuden lähtö-, vastaanotto- ja kauttakulkumaihin.

Selonteossa painotetaan kehitysmaiden talouden perustan vahvistamista, jotta maat pääsevät eteenpäin kehityksessään. Hyvinvoinnin lisääntyminen ei tule tapahtumaan ilman talouselämää, työpaikkoja ja elinkeinojen kehittymistä.

*Mihin Suomi
keskittää työtään,
kun määrärahat ja
henkilöresurssit
vähenevät?*

Työtä kohdistetaan valittuihin painopisteisiin, joita ovat naisten ja tyttöjen oikeudet, kehitysmaiden talouksien kehittyminen työpaikkojen, elinkeinojen ja hyvinvoinnin lisäämiseksi, yhteiskuntien demokraattisuus ja toimintakyky, ml. verotuskyky sekä ruokaturva, veden ja energian saatavuus sekä luonnonvarojen kestävä käyttö. Nämä ovat aloja, joissa Suomella on annettavaa ja joista kehitysmaat ovat kiinnostuneita.

Esimerkiksi YK-järjestöjen tuki suunnataan ensisijaisesti UN Womenille, UNFPalle ja UNICEFille.

*Millä tavoin
kehitysmaiden oman
talouden kehittymistä
tuetaan? Mikä on
suomalaisyrittäjien
rooli?*

Suomi lisää rahoitusta kestävän kehityksen ja työllisyyden tueksi sekä kehitysmaiden verotuskyvyn ja julkisen talouden vahvistamiseen.

Suomi osallistuu hallituskauden aikana yhteensä yli puolella miljardilla eurolla kansainvälisiin ponnisteluihin saada kehitysmaihin kestävän kehityksen mukaisia investointeja. Tämä on järkevää politiikkaa: pääomitus voi toimia vipuna moninkertaistaen kehitysmaihin suunnatut voimavarat.

Hallitus uudistaa kehitysyhteistyövaroin rahoitettavia yksityissektorin tukimuotoja (Finnfund, Finnpartnership, BEAM, korkotukiluotot) ja huolehtii aiempaa paremmin kehityskaaliiketoiminnan Team Finland -palveluista.

Kehitysmaissa vastuullisesti, ihmisoikeuksia ja kestävän kehityksen tavoitteita tukevat suomalaisyritykset ovat yritysten, Suomen ja kehitysmaiden yhteinen etu. Hallitus jatkaa hyvää viranomaisten, yritysten ja kansalaisjärjestöjen keskinäistä yhteistyötä yritys vastuun kehittämiseksi.

Tuleeko kahdenvälisen kehitysyhteistyön kumppanimaihin muutoksia?

Vähiten kehittyneiden ja hauraiden valtioiden rooli kasvaa. Suomi lisää tukea Somalialle, Myanmar/Burmalle ja Etiopialle sekä Syyrian ja Irakin konflikteista kärsiville alueille. Muita merkittäviä yhteistyömaita ovat Afganistan, Kenia, Mosambik, Nepal ja Tansania. Sambian osalta siirrytään asteittain eri alojen yhteistyömuotoihin.

Suomi tukee myös Ukrainaa, Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan aluetta, Palestiinalaisaluetta, Eritreaa sekä Keski-Aasiassa Kirgisiaa ja Tadžikistania. Vietnamin osalta lahjamuotoinen apu päättyi vuonna 2018.

Yhteistyömaiden valinnassa arvioidaan maiden avuntarvetta, maiden kehitysponnistelujen yhteensopivuutta Suomen arvojen ja tavoitteiden kanssa sekä mahdollisuuksia hyödyntää yhteistyössä Suomen osaamista ja vahvuusalueita.

Miten Suomi vastaa ajankohtaiseen pakolais- ja muuttoliike-tilanteeseen?

Pakolaistilanteeseen voidaan vaikuttaa kehityspolitiikalla ja kehitysyhteistyöllä, ml. humanitaarinen apu. Tuella lievitetään inhimillistä kärsimystä ja vahvistetaan lähtö-, kauttakulku- ja vastaanottomaiden kantokykyä. Toisaalta kehitysyhteistyö toimii ennaltaehkäisevästi: sillä voidaan tukea kehitysmaiden ihmisten toimeentulomahdollisuuksia, elinolojen rauhallisuutta ja ihmisoikeuksien toteutumista, jotta ihmisten ei tarvitsisi lähteä kotoaan.

Kehitysyhteistyö ei kuitenkaan yksin riitä. Tarvitaan yhteisiä kansainvälisiä ja EU:n ratkaisuja sekä useiden eri politiikka-alojen toimia. Vaikuttamistyöllä Suomi edistää näitä tavoitteita.

Miten Suomen toimintatavat muuttuvat?

Toimimme suunnitelmallisemmin ja strategisemmin. Käytettävissä olevat voimavarat kohdennetaan entistä tarkemmin Suomen tavoitteiden tueksi. Tämä pätee niin rahoitukseen kuin siihen, kuinka osallistumme ja vaikutamme kansainväliseen päätöksentekoon.

Priorisoimme: esimerkiksi kansalaisyhteiskuntatuen pääpaino on suurten järjestöjen monivuotisissa ohjelmissa – muiden järjestöjen toiminnan tukea jatketaan, mutta rajallisesti.

Riskien hallintaa sekä tulosten ja vaikutusten mittaamista, raportointia ja arviointia parannetaan.

Suomalaisen yhteiskunnan osaamista hyödynnetään yhteistyössä aiempaa paremmin. Kannustamme ennakkoluulottomasti esimerkiksi yrityksiä, järjestöjä ja korkeakouluja toimimaan yhteistyössä.

